

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1312/2023
14.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина Липљан, чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Липљан, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5337/22 од 23.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5337/22 од 23.12.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 5337/22 од 23.12.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 67/20 од 29.08.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између минималне и исплаћене зараде исплати за период од 01.01.2017. године до 31.07.2019. године, укупан износ од 100.736,15 динара и то: у 2017. години за јануар месец износ од 2.824,80 динара, за март месец износ од 586,72 динара, за мај месец износ од 3.943,84 динара, за јун месец износ од 2.824,80 динара, за јул месец износ од 1.712,10 динара, за август месец износ од 3.958,50 динара, за септембар месец износ од 1.712,10 динара, за октобар месец износ од 2.835,30 динара, за новембар месец износ од 2.835,30 динара и за децембар месец износ од 1.712,10 динара; у 2018. години за јануар месец износ од 6.541,86 динара, за фебруар месец износ од 2.835,30 динара, за март месец износ од 5.306,34 динара, за април месец износ од 4.070,82 динара, за мај месец износ од 6.541,86 динара, за јун месец износ од 3.989,80 динара, за јул месец износ од 5.326,00 динара, за август месец износ од 6.566,09 динара, за септембар месец износ од 2.845,80 динара, за октобар месец износ од 6.566,09 динара, за новембар месец износ од 5.326,00 динара и за децембар месец износ од 4.085,90 динара; у 2019. години за јануар месец износ од 8.774,59 динара, за фебруар месец износ од 252,89 динара, за март месец износ од 357,25 динара, за април месец износ од 461,61 динара, за мај месец износ од 565,98 динара, за јун месец износ од 252,89 динара, за јул месец износ од

592,93 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате;

да тужиоцу на име накнаде штете између припадајућег додатка на зараду према Закуљчку Владе РС 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, исплати за период од 01.01.2017. године до 31.07.2019. године, укупан износ од 60.105,29 динара и то: у 2017. години за јануар месец износ од 1.312,64 динара, за фебруар месец износ од 272,64 динара, март месец износ од 1.832,64 динара, за април месец износ од 272,64 динара, за мај месец износ од 1.832,64 динара, за јун месец износ од 1.312,64 динара, за јул месец износ од 792,64 динара, за август месец износ од 1.832,64 динара, за септембар месец износ од 792,64 динара, за октобар месец износ од 1.312,64 динара, за новембар месец износ од 1.312,64 динара и за децембар месец износ од 792,64 динара; у 2018. години за јануар месец износ од 3.028,64 динара, за фебруар месец износ од 1.312,64 динара, за март месец износ од 2.456,64 динара, за април месец износ од 1.884,64 динара, за мај месец износ од 3.028,64 динара, за јун месец износ од 1.884,64 динара, за јул месец износ од 2.456,64 динара, за август месец износ од 3.028,64 динара, за септембар месец износ од 1.312,64 динара, за октобар месец износ од 3.028,64 динара, за новембар месец износ од 2.456,64 динара и за децембар месец износ од 1.884,64 динара; у 2019. години за јануар месец износ од 4.047,32 динара, за фебруар месец износ од 1.505,30 динара, за март месец износ од 2.126,50 динара, за април месец износ од 2.747,70 динара, за мај месец износ од 3.368,90 динара, за јун месец износ од 1.505,30 динара, за јул месец износ од 3.368,90 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 206.153,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности пресуде до исплате.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5337/22 од 23.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 67/20 од 29.08.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев садржине као у изреци ове пресуде, те одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Против правноснажне пресуде у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору дозвољена је ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, тужилац је био у радном односу код тужене на пословима ..., до 09.08.2019. године када је испунио услове за старосну пензију. Зарада тужиоцу за спорни временски период од 01.01.2017. године до пензионисања по основу радног ангажовања запослених на Косову и Метохији

увећава се за 50%, по основу Закључка Владе РС 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Зарада коју је тужилац примио у спорном временском периоду са додатком по наведеном Закључку већа је од минималне зараде за укупан износ од 228.223,29 динара. Међутим, постоји разлика између минималне и примљене зараде, односно припадајућег тзв. „косовског додатка“ и примљеног по овом основу, у висини износа и са роком доспећа како је то тужилац определио постављеним тужбеним захтевом.

Нижестепени судови одлуку о неоснованости постављеног тужбеног захтева заснивају на становишту да је тужиоцу на име зараде са увећањем од 50% по основу додатка исплаћено више од минималне зараде, те да му по одредбама чланова 104. став 1, 111. и 112. Закона о раду, чланова 5. и 6. Закона о платама државних службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр. 113/2017 ... 86/2019), те чланова 27. и 29. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр. 21/16 ... 95/18), не може припадати тражена разлика.

Врховни суд не прихвата овакво становиште, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Зарада запосленог се према члану 105. ставови 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005 ... 75/14) састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и слично) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду и садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде. Сходно члану 111. ставови 1. и 2. истог закона, запослени има право на минималну зараду за стандардни учинак и пуно радно време, односно радно време које се изједначава са пуним радним временом. Тужиоцу, у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно.

Циљ исплате минималне зараде је обезбеђење заштите запосленог у смислу задовољења основних егзистенционалних потреба. У конкретном случају, према налазу вештака тужиоцу је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно, а такав обрачун зараде није правилан, с обзиром да тужилац пре свега има право на исплату минималне зараде, а потом и право на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Другачијим правним тумачењем исплата тзв. „косовског додатка“ би изгубила своју намену и сврху. Следом наведеног, како је исплаћена укупна зарада тужиоцу у спорном периоду мања од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз њено увећање за 50% месечно, тужилац има право на утужену разлику зараде.

Из изнетих разлога, одлучено је као у другом ставу изреке, применом члана 416. став 1. ЗПП.

На основу одредби чланова 165. став 2, 153. став 1, 154. и 163. ставови 1. – 4. ЗПП, одлучено је о трошковима поступка у трећем ставу изреке. Тужилац се основано изложио трошковима у висини од 206.153,00 динара. Овај износ чине награда за састав тужбе и поднеска од 21.04.2022. године у износу од по 9.000,00 динара, за заступање на два одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара, за заступање на једном

одложеном рочишту у износу од 6.000,00 динара, трошкови вештачења у износу од 8.000,00 динара, награда за састав жалбе и ревизије у износу од по 18.000,00 динара, те судске таксе на тужбу, првостепену пресуду, жалбу и другостепену пресуду у износу од по 13.017,00 динара, ревизију у износу од 26.034,00 динара и одлуку по ревизији у износу од 39.051,00 динара. Висина трошкова одређена је применом важеће Адвокатске и Таксене тарифе.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**